तत्कालातीतं भविष्यतीतिशेषः ॥ तस्माक्रियतामित्यादि ॥ १५ ॥ ननु तत्कार्यकालात्ययश्चेत्सतंज्ञापयिष्यत्येवेत्याह ॥ नचेति ॥ कालवित्कालज्ञोपि सप्राज्ञत्वात्त्वद भिप्रायमेवकेवलमनुगच्छेत्तूष्णींतिष्ठतीतिभावः ॥ १६ ॥ त्वदीयस्य स्फीतस्य महतः कुलस्य हेतुर्वृद्धिहेतुः दीर्घबंधुः इदानीं कालांतरेच बंधुः॥ स्वयंच चाक्षुक्ष्मणः ॥ ॥ १७ ॥ कृतं तवकार्यमितिशेषः ॥ आज्ञापयितुमर्हसि ॥ रामनियोगात्पूर्वमितिशेषः ॥ १८ ॥ नन्वेवमपि कालव्यतिक्रमस्तुल्योऽतआह ॥ नहीति ॥ चोदनादृते राम

तदिदंमित्रकार्यंनोकालातीतमरिंदम ॥ क्रियतांराघवस्यैतद्दैवेद्याःपरिमार्गणं ॥ १५॥ नचकालमतीतंतेनिवेदयतिकालवित् ॥ त्वर माणोपिसप्राज्ञस्तवराजन्वशानुगः ॥ १६॥ कुलस्यहेतुःस्फीतस्यदीर्घबंधुश्चराघवः ॥ अप्रमेयप्रभावश्चस्वयंचाप्रतिमोगुणैः ॥ १७॥ तस्यत्वंकुरुवैकार्यंपूर्वंतेनकृतंतव ॥ हरीश्वरकपिश्रेष्ठानाज्ञापयितुमर्हसि ॥ १८॥ नहितावद्भवेत्कालोव्यतीतश्चोदनादृते ॥ चोदितस्य हिकार्यस्यभवेत्कालव्यतिक्रमः ॥ १९ ॥ अकर्तुरपिकार्यस्यभवान्कर्ताहरीश्वर ॥ किंपुनःप्रतिकर्तुस्तेराज्येनचवधेचन ॥ २० ॥ शक्ति मानतिविक्रांतोवानरर्क्षगणेश्वर ॥ कर्तुंदाशरथेःप्रीतिमाज्ञायांकिन्नुसज्जसे ॥ २१ ॥ कामंखलुशरैःशक्तःसुरासुरमहोरगान् ॥ वशे दाशरथिःकर्तुंत्वत्प्रतिज्ञामवेक्षते ॥ २२ ॥ प्राणत्यागाविशंकेनकृतंतेनमहत्प्रियं ॥ तस्यमार्गामवैदेहींपृथिव्यामपिचांबरे ॥ २३ ॥

प्रेरणांविना जातोपि कालातिक्रमोनदोषायेतिभावः तत्प्रेरणया यदि कार्यकरणं तदाकालव्यतिक्रमोभवेदेवेत्यर्थः ॥ १९ ॥ अकर्तुरपि अनुपकर्तुरपि कार्यस्य कर्ता अ र्हेतृच् ॥ प्रतिकर्तुरुपकर्तुः ॥ २० ॥ आज्ञायां किन्नुसज्जसे ॥ किमर्थं तदाज्ञाप्रतीक्षया विलंबसे ॥ २१ ॥ यद्यपि रामस्य नसहायापेक्षा तथापि सपरिवारोहं सीतामन्वे षयिष्यामीति त्वत्प्रतिज्ञामवेक्षते सत्याऽसत्यावेतिपरीक्षतेइत्यर्थः ॥ २२ ॥ प्राणत्यागाविशंकेन ॥ अनपकारिवालिप्राणत्याजने तदनौचित्यशंकारहितेन मित्रकृत्यं स्व कृत्यमेवेतिबुध्या तव प्रियं कृतं मार्गाम अन्वेषयाम ॥ २३ ॥